

Քրիստոնեութեան հիմնական սկզբունքներն են պարուականութեան, համերաշխութեան զգացմունք, բարոյական զգաստութիւնը անհատական թէ հանրային կենարի մէջ, սէշը, գոհողութիւնը, անձնութագրութիւնը հանրային օգոստին համար, պարագան չարին դէմ, քաջութիւնը տառապանքին մէջ, եւ լունարի համակերպութիւնը նախանամական կամքին, երբ մարդկային ուժը անբաւական կշլլայ խոսափելու այդ տառապանքին:

Ով պիոտ տայ երիտասարդին՝ այս բարձր առաքինութիւնները. նոյն իրեն երիտասարդը՝ թէ մանկութենէն իրեն չեն ներշնչուած ատոնք, թէ միջավայրը աննպաստ եղած է իրեն:

Մեր դպրոց տեսած երիտասարդիները բաւական ուշիմ են, անձնական աշխատութեամբ կազմելու իրենց նկարագիրը:

Իրենց հնութեամբ, գիտակցութեամբ, բազմակողմանի ձիրերով եւ իրենց կուռ նկարագրով, միջավայրէն վեր բարձրացրո, միջավայրին վրայ ագորոյ հզօր Միտքերու մեծամասնութիւնը՝ անոնք չեն որ համալսարաններէ ելած բարձր ուսում ստանալու աղիթ ունեցած են, ալ անոնք մանաւանդ որ, կեանրի ամենէն անսպաս պարագաներու մէջ, գիտցած են անձնական աշխատութեամբ, իրնօնօնութեամբ զարգացու ձեռք բերել, եւ զօրաւոր անհատականութեամբ:

Մէկդի թողով միջազգային կեանքը, հայ կեանքին մէջ ալ բազմաթիւ են թելադրող օրինակներ:

Օ՞ն, պատուած երիտասարդներ. մեր սիրելի գաւակները, հետեւեցէք այդ հուշակ օրինակներուն: «Նոր համույթի կեանքէն, ձեզի ուղեգիծ ընտրեցէք պարտականութեան կեանքը, միջավայրէն վեր բարձրանալու, հզօր նկարագրով մը միջավայրին վրայ օգտակարապէս ազդելու ձգուումը: ԱՀԵՒՈՐ

ԵԶՆԻԿ ԿՈՂԲԱՑՈՒ ԽՐԱՏՆԵՐԻՑ

Եթէ մէկը ժեզանից խնդրում է եւ տալիս ես, շնորհակալ եղիր Աստծուց որովհեսեւ դու աւելի շահեցիր քան ինդրողը:

Աստուած ինչ շնորհներ որ տալիս է նեզ կարիքաւորների պէտքերի համար ծառայեցրու որ շնորհներն աղբիրի պէս առատանան, եւ դու փառաւորուես:

Ով գարնանը հանգիստ է մնում, ճմրանը սովից ու սառնամանիքներից սատկում է:

Լաւ է մաքուր մտքով քննել, քան պիղծ մտքով աղօրել:

Ոչ ոմի մի՛ արտմեցնիր ու ոչ ոչից մի՛ արտմիր:

Միխարուած աշակերտի վրայ մի՛ բարկանար, որովհեսեւ եիւանդն իր կամքով չի եիւանդանում:

Իրատի պատրուակով թոյն մի՛ բափիր կրօնակցիդ վրայ:

Փափկակեցուրիւնն ու եանցիստն ատիր:

Եթէ անարժանին ինչպէս պէտքն է չես կշտամբում, մի լինիր ուսուցիչ:

Ուսուցչին սուրբ վարին է բարասիրտ դարձնում:

Ով սին է դարձել եւ մի ամրող շինութիւն իր վրայ է պահում, եթէ խորսակուի, ամրողը կը կործանի: Այսպէս էլ առաջնորդը եթէ Աստծու կամքով չշարժուի, ամրողը միարանութիւնը սատամային կը մատմի եւ առաջնորդիու փոխարքն կորսաի պատճառ կը լինի: Այդպիսի առաջնորդութիւնը մեծ մոլորութիւն է ու անբուժելի չարիք, որովհեսեւ մարդիկ աւելի շատ օրինակին են հետեւում, քան եշմարտութեանը:

Մի՛ սիրիք ուսելիքների եւ ըմպելիքների յագուրդը, եթէ ոչ մարմինդ կը դարձնես պոռնկութեան քաղաք ու սատամայի ամրոց:

Ով ատում է բարեպաշտին եւ սիրում ամրարիշտին, միեւնոյն չարիքն է գործում:

Ով լաւ է (Ընթառաւոտ), նա գուարք է երեւում (արտաքուստ):